

[Socialministeren.]

Der er jo ingen af os, der ved, hvor stor Arbejdsløshedsprocenten i Jernindustrien havde været, hvis vi ikke ved Hjælp af denne Lovgivning havde faaet disse Regler gennemtvunget. Derfor maa jeg hævde, at indtil der mellem Hovedorganisationerne opnaas Enighed om en Ordning af hele dette ikke uvigtige Omraade, vil det være rimeligt at opretholde Lovgivningen, i alt Fald foreløbig i et Aar.

Leonhard Hansen: Det ærede Medlem Hr. Erik Eriksen sagde, at denne Lov ikke har skabt mere Arbejde. Det har vi heller aldrig hævdet. Vi har sagt, at Arbejdet blev fordelt paa flere Hænder, flere vilde komme i Arbejde, og det har vi dokumenteret og bevist er rigtigt. (*Boeck-Hansen: Hvornaar?*). Ved den lille Fiasko-forestilling i Februar sidste Aar bl. a. med Oplysninger fra det ærede Medlem, som her spurgte.

Det er rigtigt, at det, at Arbejde har været paalagt i Forvejen i Arbejde værende Folk mange Gange, som Ministeren sagde, har vakt Misfornøjelse blandt de arbejdsløse, der med nogen Ret hævdede, at det var Arbejde, som gik fra dem. Loven har bevirket, at de arbejdsløse har følt, at Regeringen og Rigsdagen har gjort noget for at skaffe Arbejde ogsaa til dem. De arbejdende har naturligvis maattet miste en Del af deres Overarbejdsfortjeneste, men har hidtil bragt dette Offer og, som jeg sagde, følt sig tilfredse med Loven, og de ønsker den ikke ophævet, men tværtimod ændret i skærpende Retning, noget, man imidlertid renoncerer paa i Aar.

Det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen troede vistnok ikke, at mit Ønske om et fredeligt Samarbejde var ærligt ment. Jeg sidder som Repræsentant i Overarbejdsudvalget i Jernindustrien, Arbejdernes og Arbejdsgivernes Repræsentanter, der samarbejder i al Fredelighed med hinanden paa dette Spørgsmaal og har gjort det, siden Loven traadte i Kraft. Jeg hævder, at denne Lov overhovedet ikke har generet i den store Industri saa lidt som inden for noget andet Erhverv.

Man har sagt, at Loven vilde skabe store Vanskeligheder, men man ved, at de forskellige Erhverv har Adgang til gennem de nedsatte Udvalg at skaffe sig Dispensation, hvor det var nødvendigt. Som Bevis for, at Loven ikke har virket generende for den store Industri, skal jeg nævne, at der har ikke været over 200 Henvendelser i de 2½ Aar, den har eksisteret. Efter Krigens

Udbrud har der fra Oktober til i Dag kun været en eneste Henvendelse i Jernindustrien om Dispensation. Man vil altsaa se, at denne Lov ikke har hemmet noget som helst, og den har skabt et Samarbejde saa godt, som det overhovedet kunde være, mellem de forskellige Organisationer saavel af Arbejdere som af Arbejdsgivere.

Erik Eriksen: Jeg føler ingen Trang til at forlænge Debatten, men vil dog gøre opmærksom paa, at de Udtalelser, der er faldet fra Regeringspartierne, ikke har fremdraget noget nyt, men hævdet, at der er blevet Arbejde til flere, og det samme sagde for Resten den højtærede Minister. Men man skal vistnok være lidt varsom med som Bevis for dette at bruge Arbejdsløshedens Størrelse, for med Hensyn til Arbejdsløsheden er der saa mange andre Forhold, som gør sig gældende, og det er slet ikke sikkert, at Ministeren, naar vi faar næste Aars Arbejdsløshedstal opgjort, kan bruge dem og sige, at deraf kan man se, at Loven har virket tilfredsstillende.

Jeg tror ikke paa, at denne Lov reelt har skaffet flere i Arbejde. Det er nu engang meget vanskeligt at faa en fyldestgørende Statistik over Arbejde, som maaske ikke er kommet til Udførelse paa Grund af denne Lov; og Ministeren siger da ogsaa selv i Bemærkningerne til Lovforslaget, at Forbudet mod Overarbejde i sig selv er et begrænset Middel til Bekæmpelse af Arbejdsløsheden. Lempeligere kan det ikke siges af en socialdemokratisk Minister. Det er fortsat mit Indtryk, at det vil blive hilst med Glæde og Tilfredshed, hvis denne Lovgivning bortfaldt, og der laa i den højtærede Ministers Udtalelser i hvert Fald en Mulighed for, at Forhandling herom ikke var udelukket. Naar man taler med den menige Arbejder, er Forholdet det, at der er overordentlig stor Interesse for at faa Adgang til den betydningsfulde Ekstrafortjeneste, som Retten til at udføre Overarbejde giver.

Boeck-Hansen: Det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen har talt om min Fiasko. Jeg skal erkende, at jeg har haft Fiasko. Jeg havde forregnet mig, jeg troede virkelig, at naar jeg fremlagde 400 Erklæringer fra 400 hæderlige Mænd her i Landet, saa vilde de ærede Medlemmer af Regeringspartierne, som var Medlemmer af Udvalget, tage i det mindste noget Hensyn til, hvad disse Mennesker mente om deres Arbejde. Det var en Fejlregning, det erkender jeg.

Det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen saa Mappen — saa Mappen, men han saa